Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

UNGDOMSVÄNNEN
FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

N:o 9 4 Maj	REDAKTION: A. W. HELLSTRÖM. WILH. SJÖHOLM.	Årg. 16 1912.

BIBELN GUDS ORD.

För U. F. V. Av professor D. Nyvall.

Det finnes ett bevis för bibelns gudomliga ursprung, som för mig uppväger alla andra bevis tillsamman. Och det är dess frälsningsförkunnelse, med andra ord det faktum, att den predikar omvändelse och nyfödelse. Det har aldrig någon blott mänsklig bok någonsin förkunnat och kan icke förkunna.

Ingen kan nämligen bara med den mänskliga erfarenhetens ljus till vägledning komma till insikt om både frälsningens *behövlighet* och *möjlighet*. Se vi noga på böckerna i världen, finna vi lätt, att de med hänsyn till sin vy på synden kunna delas i två klasser. Till den ena klassen höra sådana, som erkänna synden såsom en verklighet, en hopplös verklighet. De äro alla lika däri, att de förneka frälsningen såsom en omöjlighet. Människorna behövde nog frälsas, men det är ingen, som frälsar dem, och själva kunna de det icke. Till den andra klassen höra sådana, som förneka synden såsom ett ont. De äro förstås lika eniga uti att förneka frälsningen såsom en onödig sak.

Det är lätt att inse, att det ena eller andra måste bliva människans omdöme, då hon lämnas ensam med erfarenhetens ljus. Ingen kan av sin erfarenhet veta mer än det, som är av erfarenheten omedelbart givet. Det är fallet med synden. Den *kan* framträda för oss i vår erfarenhet såsom ett ont, emedan den gör ont. Alldeles som en kroppslig sjukdom är för oss bekant såsom något ont, emedan den åtföljes av värk. Men om detta onda blivit en gång en del av vår erfarenhet, om det ingått såsom ett moment i vårt livs ut-

veckling, så säger det sig självt, att det är där såsom ett obotligt ont, så långt erfarenheten kan intyga. Det är i själva verket fallet med sjukdomen. All sjukdom är ur den omedelbara erfarenheten obotlig. Värken är alltid ett dödstecken. Det onda är i majoriteten. En gång sjuk, alltid sjuk! Varje sjuk är dödsdömd. Det enda sättet att undgå döden är att aldrig bli sjuk, att vara helt och hållet frisk. Vem är det? Vad vi kalla bot, är i bästa fallet något tillfälligt, en paus i dödsmarschen.

Det finnes nämligen i livets gång, så långt på naturen kommer an, ingen återgång, ingen tillbakagång. Kan blomman, som misslyckats i sin blom, gå tillbaka i sin knopp och göra det bättre nästa gång? Kan gubben bliva yngling? Kan ynglingen bliva barn på nytt? Naturen svarar därpå ett hopplöst, ett oåterkalleligt nej.

Men just detta, som enligt naturen är så omöjligt, just detta är det, som bibeln förkunnar i omvändelsen och nyfödelsen. "Om I icke omvänden eder och bliven som barnen, kunnen I icke ingå i himlarnas rike", säger Jesus. Och till Nikodemus säger han:" I måsten födas på nytt". Det är visserligen av allt omöjligt det omöjligaste, av allt orimligt det orimligaste. Men, såsom Tertullianus säger, "det är orimligt, därför tror jag det; det är omöjligt, därför kan det ske". Guds visdom är nämligen icke bara högre än människors visdom, utan så mycket högre som himmelen är högre än jorden. Det, som är omöjligt för människor, just det är möjligt för Gud.

När därför bibeln förkunnar omvändelse och nyfödelse, då förkunnar bibeln något, som visserligen aldrig en människa kunnat ens drömma om såsom av sitt eget ljus. Det hör till den visheten, som intet öga sett, intet öra hört och i ingens hjärta uppstigit såsom en tanke. Det är lätt att säga det efter, sedan bibeln en gång sagt det. Men att säga det första gången? Det är en annan sak. Aldrig skulle vi hört den förkunnelsen: "Vänden om", aldrig skulle vi hört den förkunnelsen: "I måsten födas på nytt", om det lämnats åt människor att upptäcka eller upptänka den sanningen, den verkligheten. Den verkligheten kan erfaras. Men den kan icke ur erfarenheten proklameras eller förklaras. Den är icke predikad i världen ur erfarenheten. Den är Guds vishet och Guds uppenbarelse. Och funnes intet annat bevis på bibelns gudomliga ursprung, skulle detta för mig vara ensamt nog, liksom det framstår bland alla bevis såsom det allra största.

TRON.

Sång på Kristi Himmelsfärdsdag.

A. P. Berggreen.

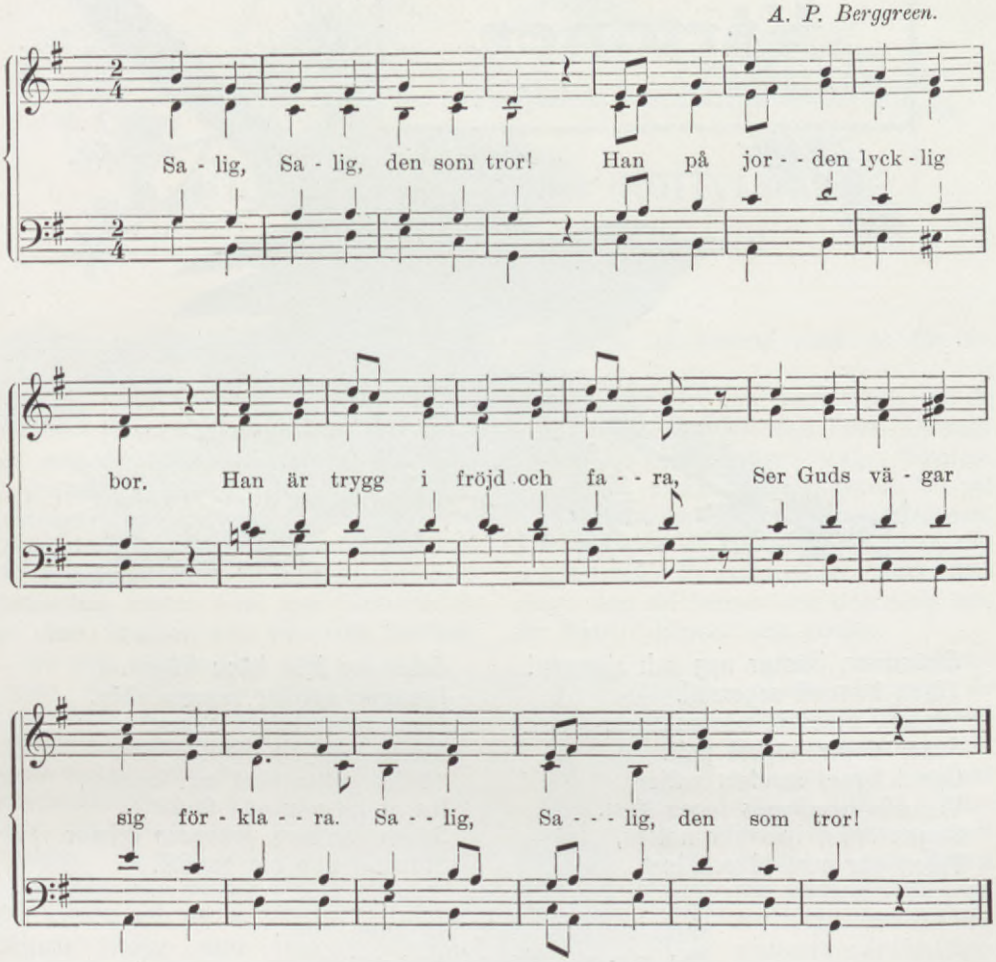

Intet är, där tron ej är.
Natt och tomhet stirra där,
Ängslan griper själen fången:
"Nalkas aldrig soluppgången?
Svara, natt, vad livet är!"

Salig, salig, den som tror!
Herren Krist till himlen for
Att vår svaga tro fullkomna
Och åt dem, i tron insomna,
Reda rum, där själv han bor.

Axel Johansson.

Vårtoner.

Strömmar, bäckar upp och sjungen!
Våren kommit segersäll.
Vinden, nyss till västan sprungen,
Susar under högblå päll.
Öppet ligger sundets vatten
Vid min hembygds fagra kust.
Dagen ökas, ljus blir natten,
Tiden går med id och lust.

Solen ler från höga bågen.
Droppen speglar hennes sken.
Lyran leker mig i hågen.
Staren höjt sin flöjtton ren.
"Vilka gröna blad och kvistar,
Nu är all vår nöd förbi",
Så en stackars gråsparv dristar
Stämma upp sin melodi.

Gud, din visa makt jag anar,
Dig min själ sin hyllning ger.
Solar, världar du här danar,
Minsta strå ditt öga ser.
I din hand min välfärd vilar
Under ljus och skugga här.
Glad min vårton till dig ilar.
Tack och lov, min Fader kär!

J. Nordén.

Madagaskars ädla martyrskara.

För U. F. V. Av MARIA LUNDAHL.

II.

År 1836, kort innan missionärerna lämnade Madagaskar, utbröt den första förföljelsen. Den riktades först mot Rafaravavy, en kvinna av hög rang, i vilkens hus, det ståtligaste i huvudstaden, de kristna nattetid haft hemliga sammankomster. Hon förråddes av sina tjänare, blev fängslad och dömd till döden. Genom inflytelserika personers bemedling frigavs hon, men blev efter ett år åter fängslad och såld som slavinna.

En ung kvinna vid namn Rasalama var den första av Madagaskars martyrer. Efter grym tortyr, under vilken hennes tro ej vacklade, leddes hon ut att avrättas. Så lugn och glad gick hon döden till mötes, att en av hennes bödlar utropade: »Det ligger något underbart i de vitas religion, som förtar fruktan för döden.» En av de kristnas ledare var hos henne till det sista. Vid åsynen av den frimodiga och lyckliga martyren sade han: »Om jag kunde dö så lycklig och lugn, skulle även jag vilja dö för min Frälsare.» Ett år därefter fick också han på samma plats dö för sin Herre.

Så bitter blev nu förföljelsen, att de kristna måste fly från sina hem. Överallt mötte dem lidande och sorg. Somliga flydde till avlägsna delar av ön, där de föllo i händerna på fientliga stammar. Andra flydde till de djupa skogarna, där de föllo offer för svåra febrar. Andra åter gingo upp till bergen och dolde sig under åratal i klippor och grottor.

Kristen kyrka i Antananarivo, Madagaskar.

Under hela denna prövotid fortsatte de kristna att hålla hemliga sammankomster. Skogens djup, bergens toppar, ensliga hyddor långt ute på landet och grottor — alla sådana där undangömda platser fingo tjäna till helgedomar, där Gud dyrkades. Många gingo flera mil för att få vara med vid dessa möten, och de kunde tillbringa hela nätter i betraktande av Guds ord och i bön. Men endast under mörka och stormiga nätter, då drottningens spioner ej voro ute, och då dånet av det tropiska störtregnet förtog ljudet av deras röster, vågade de sjunga.

Många voro de planer, som uppgjordes för att rädda den Heliga Skrift från fiendernas händer. I närheten av byn Fihaonana, där en av de få fullständiga biblarna lyckats räddas, hölls denna under tjugu års tid gömd mellan tvenne granitblock i ett mörkt hörn av en grotta, där man trodde den säker för spionerna. Denna bibel förvaras nu i Brittiska och UtländskaBibelsällskapets museum i London.

Efter en jämförelsevis lugn tid utbröt år 1849 den s. k. stora förföljelsen, under vilken omkring 2,000 kristna fingo lida för sin tro. Somliga blevo bötfällda, andra kastades i fängelse eller såldes i slaveri, blevo belagda med kedjor eller tvingade till hårt arbete i stenbrott. Aderton dömdes till döden.

Bild från martyrtiden på Madagaskar.

Onsdagen den 28 mars 1849 var en dag, som aldrig skall glömmas på Madagaskar. Drottningen utfärdade då en proklamation, i vilken hon lät kungöra, att dessa aderton skulle dödas antingen genom att brännas eller kastas ned i ett bråddjup. När de dömda hörde detta, uppstämde de sången: » Vi gå hem, o Gud».

Fyra av dessa, som voro av ädel börd — två av dem voro man och hustru — dömdes att brännas. Då de bestego bålet, låg ett drag av lugn och frid över deras anleten. I det lågorna flammade upp omkring dem, hördes lovsång och bön från deras läppar. »O Herre», ropade de, »mottag våra andar. Du har i kärlek låtit detta komma över oss; tillräkna *dem* icke denna synd.» Dagen var stormig, och regnet tycktes stundom alldeles kväva lågorna. När deras andar lämnade detta jordiska, syntes i skyn en underlig båge, vars ena ända tycktes liksom vila vid bålet. Vid åsynen av detta flydde folkhopen i vidskeplig fruktan från platsen.

Efter den stora förföljelsen blev de kristnas ställning något bättre. Detta berodde på prins Rakoto, drottningens ende son, vid vilken hon var mycket fästad. Ehuru han ej själv var en kristen, kände han dock sympati för de kristna och bevistade ofta deras möten.

Så gynnsamma underrättelser nådde England, att sekreteraren för Londons Missionssällskap, William Ellis, besökte ön i hopp om att kunna återupptaga missionsarbetet. Tiden var emellertid ännu ej inne. År 1857 började åter en förföljelsetid lika svår som den föregående. Det bildades en sammansvärjning i syfte att avsätta drottningen och utropa Rakoto till regent. Upphovet härtill var en fransnamn vid namn Lambert. Sammansvärjningen upptäcktes, och skulden lades på de kristna, ehuru de ej haft något med saken att skaffa.

Högeligen uppbragt beslöt drottningen att alldeles utrota den förhatliga religionen, kosta vad det ville. Soldater skickades hit och dit för att uppsöka de kristna, och tusenden straffades på det grymmaste.

Men äntligen slog befrielsens timme. År 1861 dog drottningen, och Rakoto uppsteg på tronen som Radama II. Hans första handling var att förkunna religionsfrihet för sitt folk. »Solen gick ej ned den dag, han blev konung», säger Ellis, »förrän han förklarade, att var och en ägde frihet att dyrka Gud». Slavar frigåvos, flyktingar återvände till sina hem. Många, som återkommo från sina göm-

ställen, hade ansetts för döda. Nu återförenades de med de sina.

Ellis besökte år 1862 åter ön och hade en skara missionärer med sig från England. Sedan 1836 hade missionsarbetet legat nere. En minnesrik dag var den första söndagen efter hans ankomst. Ett stort möte anordnades, i vilket 7- à 800 malagasser deltogo. År 1836 funnos 2,000 anhängare av den kristna tron, nu hade antalet stigit till 40,000. Detta var en frukt av de förföljdas utsående av livets ord. De hade under förföljelsetiden missionerat, var de kunnat.

Missionär Cousins säger om denna första ljusa tid:

»Det såg ut, som om de kristna ständigt ville vara i Guds hus. Efter så många år av förföljelse, då de hade fått samlas i allra största hemlighet, kunde de nu ej nog sätta värde på att på ljusa dagen öppet få sitta och lyssna till Guds ord, få bedja och sjunga sånger tillsamman. Böcker funnos knappt. Lycklig var därför den, som ägde några blad av Nya Testamentet eller delar av Psaltaren eller en sångbok. Blott några exemplar av bibeln funnos. Ehuru nästan utslitna ansågos de dock som ovärderliga skatter.»

År 1863 dog Radama II och efterträddes av sin hustru. Ehuru hon var en hängiven avgudadyrkare, störde hon ej de kristna, och under de fem år hon regerade, blomstrade missionsarbetet. År 1868 efterträddes hon av Ranavalona II. Hon var då icke en kristen, men blev det sedan. Vid hennes kröning den 3 september 1868 användes inga avgudar, men däremot låg på ett litet bord vid hennes högra sida en stor bibel tillika med ett exemplar av Madagaskars lag. På fyra sidor av den ståtliga tronhimlen stod att läsa i guldbokstäver: »Ära vare Gud,» »Frid på jorden», »Till människorna ett gott behag», »Gud skall vara med oss».

Den 31 februari 1869 döptes drottningen och hennes förste minister offentligt, och den 8 september brändes alla de kungliga avgudarne. Drottningens exempel följdes av folket, och det blev ett allmänt brännande av avgudar. Behovet av missionärer ökades alltjämt. Londons Missionssällskap skickade ut så många de kunde, men arbetsfältet var stort och arbetarna alltför få.

Madagaskars senare missionshistoria är sorglig, beroende på fransmännens inkräktande på ön, vilken de bemäktigade sig år 1895. De tilläto jesuiterna blanda sig i protestanternas verksamhet, och följden blev åter en tids förföljelse, varvid många missionärer och infödda kristna fingo sätta livet till.

På den allra sista tiden ha emellertid förhållandena något förbättrats, vadan det är att hoppas, att missionen nu går en ljusare framtid till mötes.

Såsom våra läsare torde veta, har även Norska Missionssällskapet en ganska omfattande mission på Madagaskar, vilken ock haft stora prövningar och motgångar, men som även blivit krönt med rik välsignelse och framgång, Herrens namn till pris.

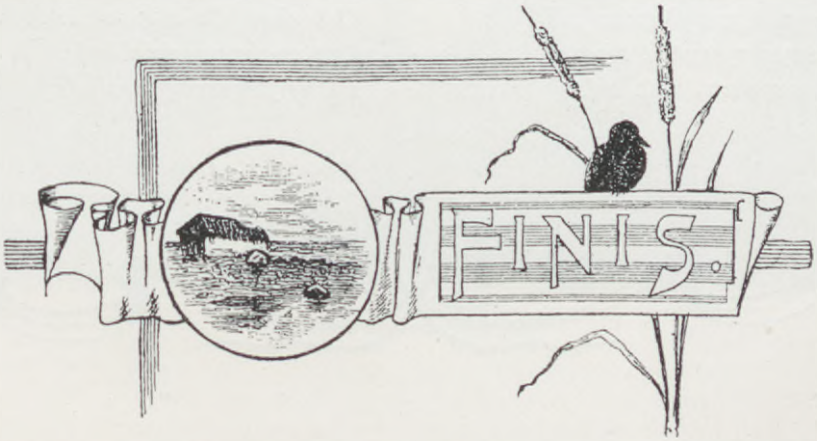

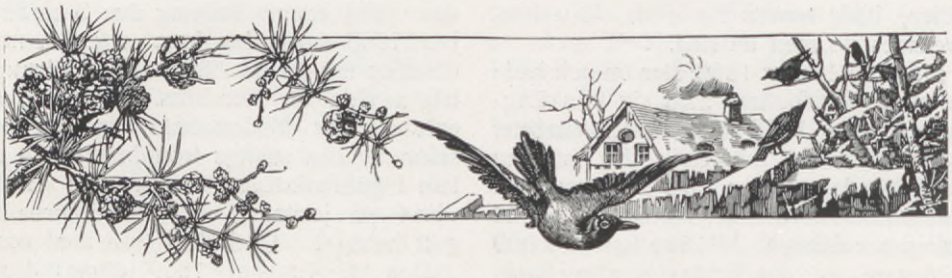

Vårkväde.

För *U. F. V.* Av *Maria S—n.*

Det susar och det kvittrar vår,
Och all naturen redo står
Att smycka sig på Herrens bud
På nytt i vårens högtidsskrud.

Båd' björk och al så kala stått,
Men när de skjuta nya skott,
Den gamla granen ock bredvid
Blir ung på nytt i vårens tid.

Och liten blåögd ängsviol,
Som bidat efter vårens sol,
Från mossig bädd vid skogsstig trång
Slår ögat upp vid sus och sång.

Syrén och hägg, konvaljer små
I knoppningens förbidan stå
Och smycka snart i tusental
Naturens stora, vida sal.

Hur skön är våren — ljus och rik
På underbar och skön musik!
Hör blott, hur lösta böljor blå
Melodiskt emot stranden slå.

Och hör, hur lärkans drill i skyn
Ger eko över skogens bryn!
Hon jublar hela dagen lång
Och kan ej leva utan sång.

Från djupa skogens dunkla snår
Mig trastens klara toner når.
Han sjunger än för vännen sin,
När skymningen har brutit in.

Välkommen, underbara tid,
Och sjung för mig om himlens frid,
Om evighetens sköna vår,
Dit ej förgängligheten når.

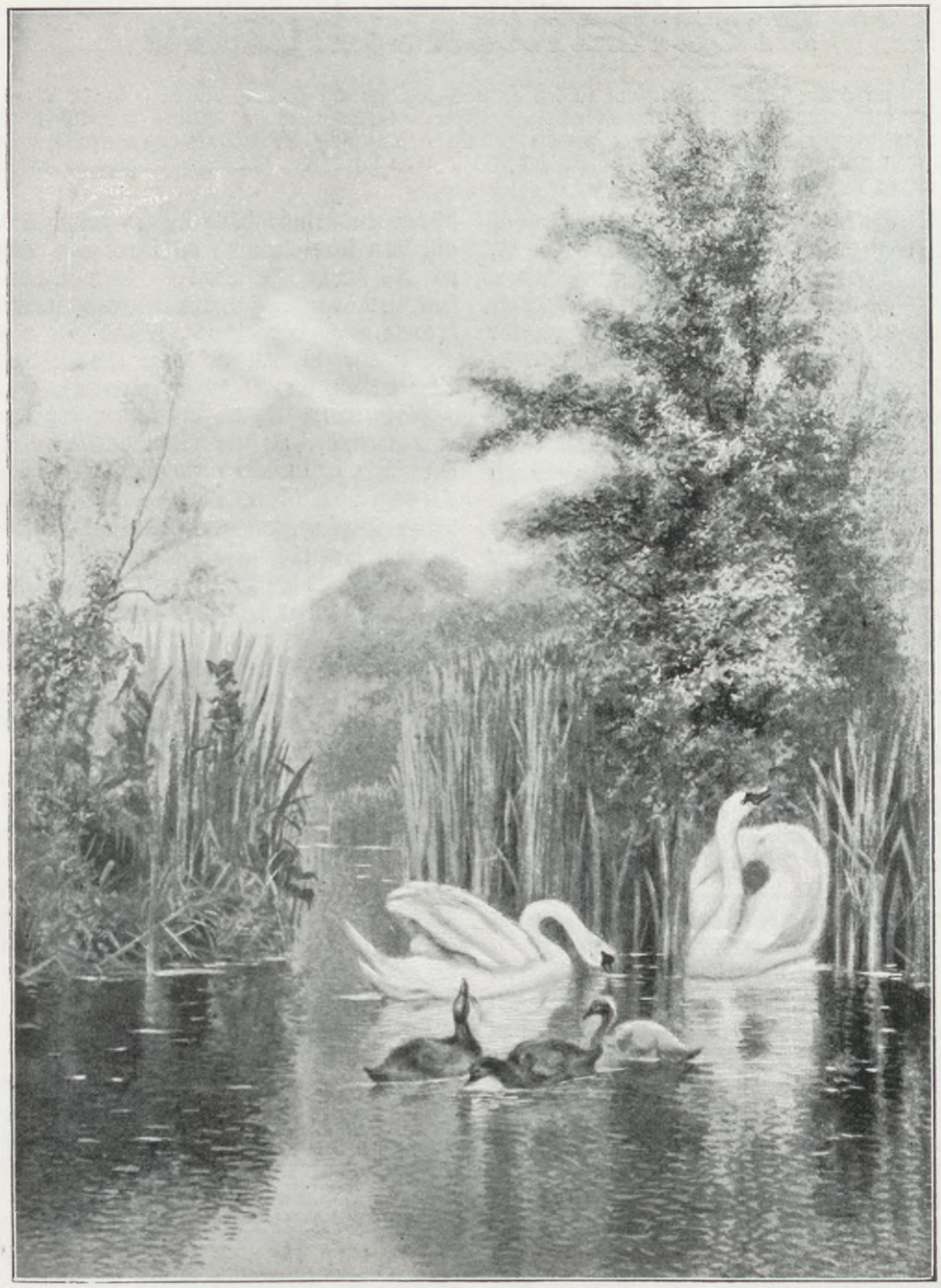

Ett blad ur naturens öppna bok.

Predikantens hustru.

I n:r 5 av denna tidning var införd en god uppsats om predikanthustrur av K. W—g. Som ett genmäle till den ha vi mottagit följande inlägg i frågan. Ehuru insändarinnan delvis bygger sin framställning på en oriktig uppfattning av uppsatsens innehåll, vilja vi icke neka plats för genmälet, enär det vidrör även en annan betydelsefull sida av predikantens familjeliv.

Under signaturen »K.W—g» är införd en uppsats i n:r 5 av U. F. V., som avhandlar ovanstående ämne, och beder härmed en ung flicka att få säga några ord till genmäle i samma sak.

Det tyckes mig, som om författaren ville påstå, att de flesta unga, troende flickor skulle *åtrå* att få bli predikantfruar. Det är en alldeles felaktig uppfattning, ty jag vet åtminstone *en*, som icke vill bli det, ifall tillfälle därtill skulle givas.

Är det månne icke en smula egenkärlek av predikanterna att ha sådana tankar om de unga kvinnorna? Mig tyckes det åtminstone så. Jag kan ej förstå, varför en flicka skulle se det som sitt ideal att få bli predikantfru. Visst är det en hög och viktig kallelse. Och *vem* är vuxen den uppgiften? Gott vore det, om Herren finge välja åt varje predikant liksom åt andra unga män deras »goda genius», ty då bleve det nog ej så många olyckliga äktenskap. Men — månne det ej ofta är fallet även med predikanter, att de låta »det yttre» bedåra sig, t. ex. då det gäller penningar? — Kanske en fattig flicka kan äga inre egenskaper, som väga mera än guld, och som just kunde bli predikanten till nytta och hjälp icke blott på ett sätt utan på många. Men henne märker han ej, just för att där finnes en med pengar. Hon är ju också troende. Och då Gud ej förbjudit oss att vara förvaltare även av det jordiska goda, är det skönt att ha ett kapital att röra sig med. Man måste vara med sin tid. Inte duger det att leva precis hur enkelt som helst. Predikanten är en aktad man i samhället och måste ju ibland umgås med »fint folk». Så kanske mången resonerar. Men — har han inför Gud frågat och utbett sig förvissning därom? Har han frågat: Herre, är det *den*, *du* valt åt mig?

»K. W—g» säger: »På den platsen behöver en kvinna både huvud och hjärta, om hon icke skall bli en black om foten på sin man.» Ja visst! — Men lika säkert behöver varje annan mans hustru samma goda egenskaper, ty det blir nog aldrig för mycket av vare sig förstånd eller kärlek, då det gäller giftermål.

Nog kunna de unga männen försäkra sina fästmör, att de älska dem av hela sitt hjärta, och under förlovningstiden hålla de nog sina löften. Men — hur blir det mången gång, då de bildat det gemensamma hemmet, då fördragsamhet och kärlek bäst behövdes? — Jo, verkligheten visar nog annat än glada bilder, och det från hem, där man kunnat vänta annat. Härmed vare ej sagt, att det är männens fel allenast. Det kan ju lika snart vara hustruns. Och säkert är, att ingen är vis nog, då det är fråga om giftermål.

Och så en annan sak. »K. W—g» menar väl ej, att flickorna fria till predikanterna? Så dum är väl ändå ingen. Men hur kan »K. W—g» då vara så förvissad om, att så många åstunda att bli predikantfruar, eller att mammorna önska få predikanter till mågar? Jag känner flera präktiga mammor, som ej önska något sådant, ty de veta, att ansvaret är alltför stort, för att deras döttrar skulle vara vuxna den uppgiften.

Angående ekonomifrågan vill jag blott hänvisa till, huru Jesus välsignade fem bröd och två fiskar. »Herrens välsignelse gör rik», säger den vise Salomo. Må Gud få ställa var och en på *sin* plats i livet! Då skall det gå oss väl.

Mycket mera vore att säga, men jag fruktar, att mitt lilla inlägg redan blivit alltför långt. — Välsigne Herren alla predikanter och predikantfruar, att de må kunna fylla sin uppgift i vingården på ett rätt sätt! Det önskar

en, som icke vill bli predikantfru.

Svenska Missionsförbundets Ungdoms kvartalsmöte i Borlänge.

S. M. U:s senaste kvartalsmöte hölls i Borlänge den 13 och 14 april. Som talare vid detsamma tjänstgjorde förutom predikanterna på platsen, P. Nilsson och O. L. Karlsson, pred. E. Sjöberg från Missionsförbundets Exp. samt undertecknad. Det var ett gott och uppbyggligt möte.

På lördagen började mötet kl. 8 e. m. med predikan av Sjöberg, som med ledning av Gal. 1: 3—5 talade om den nåd och frid, som Herren ger, samt om barnaskapets visshet och dess välsignelse. Undertecknad fortsatte med några anmärkningar över 2 Tim. 2: 7—9.

Följande dag samlades vi åter vid halv elva tiden, då pred. Karlsson läste den 24 psalmen som ett inledningsord. Talaren framhöll välsignelsen av möte inför Herren i hans gårdar under känslan av hans närhet. Väl talar också Herren till oss i naturen, t. ex. om våren, men ännu mer talar han till oss i sitt ord. Det gäller därför att höra och med ödmjukt hjärta emottaga, vad han har att säga oss genom detta ord.

Pred. Sjöberg fortsatte så med predikan över dagens högmässotext i Luk. 24: 36—48. Fastän de två Emaus-lärjungarne hade sett Jesus och vittnade om hans uppståndelse, likaså kvinnorna, kunde dock lärjungarna icke tro. Trots sin otro voro lärjungarna dock fästade vid Jesus. Skillnaden mellan Jesu lärjungar och dessa, som icke äro det, är, att de senare icke vilja ha med Jesus att göra. Jesus tröstar sina lärjungar. Vi böra handla i enlighet med detta exempel och trösta de bedrövade. Trösten bör ges först och förmaningen sedan. Den som kvarbliver i synden kan ej få frid med Gud. Förmiddagens möte avslutades av undertecknad med föredrag över Joh. 20: 19—31.

På e. m: började mötet med diskussion över ämnet: Vikten av att Svenska Missionsförbundets ungdom är besjälad av sann kärlek till Gud samt av den rätta solidaritetskänslan med Svenska Missionsförbundet, dess verksamhet i sin helhet och dess bärande principer. Därunder betonades kraftigt betydelsen av enighet och sammanslutning under hänvisning till vad Svenska Missionsförbundet på den vägen åstadkommit. Missionsförbundet har haft som huvudsyfte *mission*, och de yngre böra fortsätta de äldres arbete. Det är lyckligt för alla, om äldre och yngre hålla tillsamman, ty enighet ger styrka. Inom Missionsförbundet finnas över 35,000 unga män och kvinnor. Det gäller nu att samla och organisera dessa för arbetet. Till dato hava något över 500 föreningar anslutit sig till ungdomsförbundet men ännu flera finnas. Det gäller att älska Gud över allting men också att kämpa för bevarandet av den frihet för var och en att dyrka Gud efter sitt samvetes bud, som våra fäder tillkämpade sig under mycket lidande. Det gäller att skaffa sig kunskap om, vad som sker ute i världen, och modigt kämpa för det som är rätt.

Så talade Sjöberg, med 2 Tess. 2: 13—17 som text, värmande ord om Guds kallelse genom evangelium till frälsning och härlighet såsom vårt yttersta mål. För att vinna denna härlighet gäller det att kvarbliva vid Guds ord. Endast så kunna vi nå vårt mål och uträtta vår oss i livet givna gärning.

Sedan undertecknad därefter yttrat några ord om den kristna ungdomens uppgifter, avslutade pred. Nilsson mötet med uppläsande av Joh. 13: 17.

Det är lyckligare att vara ung nu för tiden än för 50 år sedan, emedan ungdomen nu har tillfälle att se och höra mera än förr. Men kravet är större än förr. Det gäller också att *göra* vad vi *veta*. Om så sker, skola lyckliga tider stunda för vårt folk.

A. A—n.

Örnsköldsviks Kristl. Ynglinga- och Jungfruförening, som härmed presenteras för U. F. V:s läsare, firade sitt ***25-årsjubileum*** den 16—19 mars i Immanuelskyrkan, Örnsköldsvik.

Det var dagar med Gud, dagar i Herrens gårdar, vilka efterlämnade idel ljusa minnen, som av deltagarne sent skola glömmas. Ny hänförelse tändes, nya heliga beslut fattades, och glädjen bland unga och gamla var stor. Detta icke minst, då gamla f. d. medlemmar under ett familjärt samkväm berättade sina minnen från föreningens första dagar.

Talare under högtiden voro L. M. Holmström, Umeå, Karl Andersson, Sundsvall, och ungdomssekreteraren kand. Axel Andersson. Alla talade värmande och väckande, manande de unga till troget arbete och ihärdig strid.

Den förre af de nämnde talarne, distriktsföreståndare Holmström, har under flera år stått såsom medlem af föreningen och kunde därför berätta åtskilligt från den tid, då föreningen bildades.

Af den vid högtiden avgivna 25-årsberättelsen meddela vi följande: Föreningen bildades den 28 febr. 1887 under den stora väckelse, som drog fram över Örnsköldsvik med omnejd hösten 1886 och våren 1887. Bildaren av föreningen var kaptenen i Frälsningsarmén, nuvarande majoren W. Fahlesson, som då befann sig på ett tillfälligt besök i staden. Då han såg, att de många unga nyomvända sletos hit och dit från olika läger, föreslog han bildandet av en ynglinga- och jungfruförening såsom ett gott sätt att sammanhålla de unga.

Vid bildandet eller strax i början ingingo 39 medlemmar. Sedan dess har medlemsantalet varierat mellan 35 och 87. Inalles

Örnsköldsviks Kristliga Ynglinga- och Jungfruförening.

ha intagits i föreningen 406 medlemmar. Antalet är f. n. 70 st.

Ehuru självständig står föreningen i nära anslutning till Örnsköldsviks Brödraförsamling, som också de allra flesta av dess medlemmar tillhöra. Full harmoni råder mellan församlingen och ungdomsföreningen.

Med Guds nåd har föreningen under årens lopp sökt att verka särskilt för de ungas förande till Kristus och bevarande i hans gemenskap. Genom enskilda och offentliga möten, fester och samkväm, till vilka icke troende ungdom inbjudits, har den sökt förverkliga denna sin uppgift.

I några år har den underhållit en kinesisk skolgosse. Mission bland sjömän har den även bedrivit genom anordnande av sjömansfester, där ända till 100 sjömän ibland varit närvarande. Även bland fattiga och sjuka har den sökt verka Herrens verk.

Föreningen börjar sin nya verksamhetsperiod fast besluten att göra sin insats i vinnandet av S. M. U:s härliga mål: "Ungdomen för Kristus och församlingen".

Till all Sv. Missionsförbundets ungdom och för övrigt alla, som kämpa för Gud, sänder föreningen sin hjärtliga hälsning.

Lindes Kristna Ungdomsförbund firade sönd. den 31 mars sitt 10-årsjubileum. Mötet började kl. 11 f. m., då föreningens ordförande, predikanten på platsen, K. Hjerpe, höll ett kort tal, varefter predikanten Ad. Olovson, Österåker (föreningens stiftare) och skollärare O. F. Thegerström predikade.

Kl. 3 e. m. var åter stort möte anordnat, då ordföranden föredrog en berättelse över förbundets 10-åriga verksamhet. Medlemsantalet var vid sista årets slut 67. Inkomsterna voro kr. 608: 56. Under de tio gångna åren har inkomsterna varit kr. 4,280: 08. Av dessa äro omkring 1,500 kr. utgivna till yttre missionen. Avsevärda bidrag hava ock lämnats till församlingen.

Efter uppläsandet av årsberättelsen höll pred. Olovson föredrag över ämnet: *Ungdomen och Kristus.* Skollärare Thegerström höll härefter ett föredrag över ämnet: *Intag din ställning.* På kvällen hade förbundet enskilt samkväm.

Njutångers Kristna Ungdomsförening, ansluten till S. M. U., höll missionsmöte i Betania under påsken. Vid detsamma höllos tal av predikanterna A. Johansson, Knut Eklund, E. O. Olsson och föreningens ordförande, J. Engman.

Mötet var gott och uppbyggligt.

Ingebo Kristl. Ungdomsförening höll sitt årsmöte den 14 april. Av års- och revisionsberättelsen framgick det, att medlemsantalet vid årsskiftet var 62 samt att inkomster och utgifter balanserat på kr. 611: 41.

Föreningen bedriver söndagsskoleverksamhet på tre olika platser med tillsamman över 100 barn. Den är ansluten till S. M. U. och vill genom U. F. V. bringa en hälsning till övriga ungdomsföreningar med de orden: "Hållen fästet! Kristus kommer".

Ungdomsförbundet Framtidens Hopp omfattande Tystberga, Lid m. fl. socknar i Södermanland, hade Annandag Påsk sitt kvartalsmöte i Lids missionshus. Vid mötet, som var talrikt besökt, talade predikanterna E. Sääv, E. Eriksson och David Karlsson m. fl.

Brunflo Kr. Ungdomsförening Senapskornet firade sin årshögtid den 24 mars.

På f. m. höll föreningen enskilt möte och på e. m. var offentlig fest anordnad. Tal höllos av F. G. A. Holm, Östersund, och fil. kand. Axel Andersson, Stockholm, m. fl. Därjämte förekom deklamation, sång och musik.

Limhamns Kristl. Ungdomsförening firade sin årshögtid i Tabor den 24—25 mars under så stor tillslutning från allmänhetens sida, att den rymliga lokalen var fullsatt. Som talare medverkade pred. C. W. Gillén, Björneborg, J. P. Williams, Ousby, Gideon Ekström, Trelleborg, och missionsföreningens predikant Ture Danielson.

Av års- och revisionsberättelserna framgick det, att föreningen utvecklat en kraftig verksamhet. Inkomster och utgifter under förra året hava balanserat på 2,683 kr.

Medlemsantalet utgjorde vid årsskiftet 112.

Ströms bruks Ungdomsförening firade sin 9:de årsfest den 16 och 17 mars. Festen, som började på lördagskvällen samt fortsatte hela söndagen, var talrikt besökt. Flera predikanter medverkade.

Ungdomsföreningens medlemsantal är 37. Den är ansluten till S. M. U.

Immanuelskyrkans Ynglingaförbund i Norrköping firade sin 28:de årsfest söndagen den 10 mars.

Festen, som var mycket talrikt besökt, inleddes av förbundets ordförande, F. Svalin, vilken efter uppläsande av en del av den 46:te psalmen redogjorde för förbundets verksamhet och syftemål. Högtidstalet hölls av predikant J. Norberg från Stockholm, som, utgående från 8 versen av den 32 psalmen, höll ett mycket medryckande, särskilt till ungdomen riktat föredrag. Före och efter detta föredrag underhöllo sångsällskapet Zions Harpa jämte en stråkkvartett med härlig sång och musik. Den av en god ande präglade festen avslöts av predikant C. M. Johanson.

Av årsberättelsen framgick, att medlemsantalet utgör 56 och att inkomsterna och utgifterna under året balanserat på kr. 702: 05. Till ungdomens hednamission har överlämnats kr. 100: —, varjämte medel insamlats till det s. k. Västeråsförslaget. Norrköpings Stadsmissionsförening har erhållit kr. 75: —.

I Betaniakapellet, Helsingborg, hölls under påskdagarna ett talrikt besökt missionsmöte, anordnat av Betania Ungdomsförening. Talare vid mötet voro fil. kand. G. Mosesson, Stockholm, samt predikanterna F. Hellström, Ljungby och H. Dahllöf, Helsingborg. På förmiddagarna höllos predikningar. På påskdagens e. m. var särskilt ungdomsmöte anordnat med föredrag av pred. Hellström över ämnet: "Varför missionera vi?" På annandagens e. m. hölls missionsfest med föredrag av kand. Mosesson över ämnet: "Positiv kristendom." Tisdagskvällen var en försäljning för missionen anordnad, som inbringade omkring 575 kr. Försäljningen inleddes med ett föredrag av kand. Mosesson över ämnet: "Tro och tvivel".

By södra Ungdomsförening höll den 25 mars sitt 14:de årsmöte. På för- och e. m. hölls offentligt missionsmöte med föredrag av skollärare Gramér från Åshammar och församlingens predikant Karl Trygg. Därjämte förekom sång av sångföreningen. Av års- och revisionsberättelsen framgick, att arbetet inom ungdomsföreningen fortgått i frid och endräkt samt i bästa harmoni med församlingen på platsen. Medlemsantalet var 64. Inkomster och utgifter ha balanserat på omkring 526 kr. Föreningen är ansluten till S. M. U. och ber att få sända en varm hälsning till alla dess medlemmar.

Från Jämtland, där vi förut icke haft mer än 2 ungdomsföreningar, börjar det nu se litet mera förhoppningsfullt ut i detta avseende, meddelas oss därifrån. För en tid sedan bildades sålunda en ungdomsförening i *Lit* med omkring 20 medlemmar och en i *Marby* med 15 medlemmar.

Ny församlingstjänarinnekurs.

Enligt Missionsförbundets styrelses beslut kommer, om Gud vill, en ny kurs för församlingstjänarinnor att anordnas under instundande höst i *Rättvik* eller *Sundbyberg* med början den 15 sept. Endast ett begränsat antal deltagare kan mottagas. Upplysningar om villkor för inträde m. m. lämnas i cirkulär från *Svenska Missionsförbundets Expedition, Stockholm C.*

Brevväxling.

Julius säger sig ha fått sig tillsänt en del skrifter från bibelsällskapet Vakttornets Expedition i Örebro och frågar, om det är nyttigt eller skadligt att läsa de skrifter, som utgivas därifrån.

Till svar på den frågan bedja vi att få säga, att det är med dessa skrifter som med snart sagt alla andra. Det finnes alltid något gott i dem. Men dessa skrifter ha till uppgift att utbreda de s. k. Rusellska lärorna, vilka i själva verket äro villoläror. Det finnes personer, som nog kunna läsa dessa skrifter utan att taga skada därav. Men många ha låtit sig vilseledas och bortföras ifrån enfaldigheten i Kristus. Vi anse det därför, när man vill ha vårt råd, såsom en skyldighet att varna för dem. Det finns ju så mycket gott och värdefullt att läsa av religiöst och gediget innehåll, att man icke alls behöver söka sin uppbyggelse i dessa från Amerika importerade villfarelser.

Hulda frågar: Vart skall jag vända mig för att få lära massage jämte litet sjukvård utan att behöva genomgå sjuksköterskekurs?

Vårt svar på denna fråga är, att om det endast blir fråga om att lära litet massage och sjukvård till husbehov, så kan man göra det genom en lämplig skrift, som lämnar undervisning i dessa saker. Men om Eder tanke är att betjäna andra med massage och vid sjukdomsfall, så bör Ni icke rygga tillbaka för en sjukvårdskurs. De nutida fordringarna såväl på massören som sjuksköterskan äro mycket stora. Genom att fuska i dessa saker kan man riskera att göra mera skada än nytta. För övrigt torde det vara bäst för Eder, om Ni vill ha den saken fullt klar, att vända Eder till en sjuksköterska, en massör eller läkare för att få höra deras tankar i saken.

"*Missionskomité*" frågar: Finnes några billiga broschyrer, lämpliga att sprida inom ungdomsföreningar för väckande av varmare intresse för missionen.

Ja, det finnes en ganska rik tillgång på små missionsskrifter, som utan tvivel skulle lämpa sig väl för angivna ändamål. På Ev. Fosterlandsstiftelsens Förlag finnes ett rikt urval, likaså på K. M. A:s Förlag, Brunnsgatan 3, Stockholm. Begär katalog från dessa förlag.

Bestyrelsen för den stora missionskonferens, som kommer att hållas i Stockholm under september, har gått i författning om utgifvandet av en särskild förteckning på all befintlig svensk missionslitteratur. Den är nu under tryckning och blir tillgänglig under sommarens lopp.

I densamma gives ock en liten handledning för anskaffande av större eller mindre missionsbibliotek.

Vår beräkning är, att denna förteckning skall blifva av mycket stort värde och bidraga till spridning och läsning av den svenska missionslitteraturen.

W. S–m.

Förbundssången. Vi återkomma nu till den av oss förut omskrivna ungdomssången, författad av Thomander och med musik av Blomqvist. Vi vilja nämligen ytterligare fästa våra ungdomars uppmärksamhet på notbladen till nämnda sång. Den är tryckt på lösa blad, som säljas härifrån till 2 öre per exemplar netto. De lämpa sig dels för sångkörer men dels också att klistra in i Missionsförbundets stora notbok. Men en nyhet rörande sången är, att vi också gått i författning om att låta trycka texten enbart på ett litet blad, falsat och gummerat i lagom storlek att inklistra i vår vanliga sångbok. Vi hava på förslag av en av ungdomskomiténs ledamöter vidtagit denna anordning för att på det sättet sätta ungdomen och andra intresserade i tillfälle att förvara sången genom att klistra in den i våra vanliga sångböcker. Dessa blad säljas till ett öre stycket och kunna rekvireras från Expeditionen. Vid insändande av ett 10-öres frimärke får man 6 sådana blad sig tillsända portofritt.

Låtom oss nu hjälpas åt att sprida sången så vida som möjligt, att vi må kunna sjunga den med kraft och värme under de stundande ungdomsmötena på sommaren.

BOKANMÄLAN.

På J. A. Lindblads Förlag, Uppsala, ha utkommit följande böcker:

Björnjägarens hämd. Övers. Pris 25 öre.

Rubens hinder. Av Pancy. Övers. från engelskan. Illustr. Pris häft. 60 öre, kart. 90 öre.

Rosor. Av Amy le Feuvre. Övers. från engelskan. Illustr. Pris häft. 1 kr., kart. 1: 35.

Brunella eller Mammas Guldgruva. Av Amy le Feuvre. Övers. från engelskan. Illustr. Pris häft. 1: 15, kart. 1: 40.

Samtliga härovan nämnda böcker tillhöra *Barnbiblioteket Gullvivan,* av vilket de utgöra n:rs 47—50. Ehuru de i första hand äro skrivna för barn, är dock innehållet sådant, att de med största nöje kunna läsas av både ung och gammal. Innehållet är mycket gott och särdeles fängslande.

Th. A–n.

Av nedannämnda ungdomsföreningar anordnas brevaftnar å tider, som för varje förening är angivet:

Mariestads Kristliga Ungdomsförening Betania: Den 14 Maj. Adr.: A. Hemberg, *Mariestad.*

Ljusdals Kristna Ungdomsförening: Kristihimmelfärdsdag. (Dess första brevafton). Adr.: A. J. Hydén, *Ljusdal.*

Brunflo Kr. Ungdomsförening Senapskornet: Den 18 maj. (Dess första brevafton). Adr.: Fröken Elsa Eriksson, Torvalla, *Östersund.*

Brattforshyttans Ungdomsförening: Den 27 maj. Adr: Gustaf Eriksson, Esphöjden, Brattforshyttan, *Daglösen.*

Bångbro Kristl. Ungdomsförening: Den 25 maj. (Dess första brevafton). Adr.: Alfred Ekmark, *Bångbro.*

Kristliga Ungdomsföreningen Vårblomman, Ununge: Den 1 juni. (Dess första brevafton). Adr.: Augusta Jansson, Missionshuset, *Ununge.*

Kuverten märkas B. A.

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar, sjömän och hedningar.

Januari 1912.

Gustafs kr. ufg gm Eriksson 50: —, Nora mfgs ungdom gm Rodén 20: —, Siene o.

Eklanda ufg gm Carlsson 26: —, Surte kr. ufg gm Kildén 9: 26, G. Reimer gm E. Johanson, Vårgårda, 20: —, Jönköpings kr. ufg gm Ekeblad 200: —, Tivedstorps ufg gm Pettersson, Tived, 31: 23, Myråsens kr. ufg gm Larsson 21: —, A. Lundquist, Linköping, 5: —, Emmenäs mfg gm Felander 5: —, Regnsjö kr. ufg gm Berge 11: 58, Falsterbo kr. ufg gm Nilsson 44: —, St. Björstorps ufg gm Hallén 12: —, Elfhytte ufg gm Lindholm 10: —, Reijmyre mfg gm Johansson 19: —, Hasselfors v. kr. ufg gm Gustafsson 30: —, Strömsbro kr. ufg gm Bergström 200: —, Regna ufg Syskonringen gm Bryntesson 32: —, Svanå ufg gm Källman 31, Hjo brödraf:s ufg gm Sannfrid 75: —, Hellestads ufgs södra afd. gm Karlsson 25: —, Edsbro ufg gm Janson 8: 50, Sjösås södra mfg gm Hultman 21: 95, Rådmansö ufg Syskonbandet gm Karlsson 12: 81, Onämnd från Torrskog 50: —, Hånsjö ufg gm Erikson 6: —, Norrbo ufg gm Höglund 34: 61, Marma o. Myssje ufg gm Söderman 25: —, för lappm. Gnosjö ufg gm Svensson 25: — för lappm. Stumsnäs ufg gm Hedblom 13: 50, Skinnskatteberg ufg gm Anderson 5: 50, Sönd. i Råå gm Jönsson 7: 60, Wedewågs kr. ufg gm Jansson 25: —, Tranås mfgs ufg gm Malmlöf 80: 25, Boda kr. ufg gm Nyman 25: —, Ånimskogs ufg gm Isaksson 79: —, Bymarkens ufg gm Thorman 50: —, Rådmansö ufg Syskonbandet gm Karlsson 3: —, Blidsbergs ufg gm Ljungberg 30: —, Kalfsveds ufgs syf. gm Hansson 115: 65, för Kongo, Hagfors ufg gm Olsson 50: —, Treflinge ufg gm Bäfve 5: —, Vexbo ufg gm Nilsson 23: 67, Åsenhöga kr. ufg gm Johansson 50: —, Bärby ufg gm Andelius 50: —, Färila gm Wannerberg 5: 85, Onämnd 2: —, K. Wedums ufg gm Andersson 23: 37, Häggrunga o. Bönatorps kr. ufg gm Johansson 10: —, Tallbackens ufg Syskonringen, Gagnef, gm Glädje 6: 86, Risinge ufg gm Ahlstrand 87: 13, E. Fredriksson, Sthlm, 15: —, Erska ufg gm Lundgren 54: 31, Väte ufg Korsblomman gm Alfveby 10: —, Trehörna kr. ufg 15: —, Ljurs syf. gm Leandersson 25: —, Klysna kr. ufg gm Winqvist 22: —, Järfsta ufg 22: 25 o. sönd. 31: — gm Svensson, Edens ufg gm Wiberg 25: —, Storviks kr. ufg gm Johansson 15: 10, Enköpings ufg gm Lindros 13: 05.

Västerås-förslaget.

Januari 1912.

Vätö ufg Vårblomman gm Andersson 3: 40, Harbo kr. ufg gm Jansson 6: —, Hagfors kr. ufg gm Olsson 9: —, Hedesunda ufg gm Gustafsson, 25: —, Norunga sönd. gm Andersson 7: 52, Betels ufg, Luleå, gm Lind 14: 75, Söderfors ufg Klippan gm Öhman 30: 85, Nässjö ufg gm Lindqvist 75: —, Surte kr. ufg gm Kildén 15: 95, S. Karlsson, Gräddö, 3: 40, Munktorps sönd. gm Karlsson 10: 27, Vårgårda-Hobergs ufg gm Johansson 26: 32, Ofvanåkers frif:s ufg gm Johansson 49: —, Munktorps ufg Syskonringen gm Eriksson 4: 40, Lindes kr. ufg gm Nilsson 11: 10, Skurups ufg Hoppet gm Bäckström 11: 40, Nettrabyhamn gm Berlin 6: 50, Betels ufg, Malmö, gm Åkerberg 33: —, Viby sönd. 16: 18 o. Barnsyf. 50: — gm Körberg, Karlsborgs kr. ufg gm Johansson 18: 35, Sönd. i Värnamo gm Engström 14: 07, A. Lundqvist, Linköping, 5: —, Anderstorps kr. ufg gm Johansson 8: —, Rådsmansö ufg Syskonringen gm Eriksson 4: 85, Kroppa mfgs ufg gm Andersson 3: 30, Ljusnedalens födelsedagsbössa gm Larsson 20: —, Strömsnäs bruks ufg gm Lindahl 15: 50, Immanuelskyrkans ufg, Enköping, gm Sjöborg 20: 70, Perstorps kr. ufg gm Persson 7: 05, Sorunda ufg gm Andersson 10: —, Ruds ufg gm Ruben 12: 60, Norrby kr. ufg gm Karlsson 6: 15, Flädie o. Borgeby ufg gm Johnsson 4: 50, Augusta Hellgren, Martebo, 6: —, Torstuna ufg gm Lundin 10: 18, Svanå ufg gm Källman 11: 65, Betels kr. ufg, Tunadal, gm Rudberg 3: 30, Sönd. i Fårösund gm Stenström 8: 07, Frötuna kr. ufg gm Fröblom 9: 20, Östervåla ufg gm Eriksson 135: 95, Västra Fogelviks ufg gm Wilhelmsson 5: —, Köpings ufg Senapskornet gm Lindh 10: 65, Vingåkers kr. ufg gm Nyström 4: 20, Norrtelje ufg Fruktan o. Hopp gm Jansson 26: 70, Mjölby mfgs ufg gm Ahnberg 50: 70, Skutskärs mfgs ufg gm Larsson 29: 10, Jerfsö kr. ufg gm Jonsson 10: 50, Marma o. Myskje ufg gm Söderman 2: 80, Öfvergrans ufg 3: — o. A. Karlsson, Arnö gård, 10: —, gm Lundberg, Gislaveds ufg gm Svensson 12: —, Gärdsjö kr. ufg gm Hansson 7: 50, Lingheds ufg gm Jonsson 14: 15, Säters ufg gm Westman 3: —, Ingebo ufg gm Johansson 15: —, Mangskogs kr. ufg gm Bäckman 5: 55, Betels kr. ufg, Tjellmo, gm Fornander 6: 40, Tystberga mfgs sönd. gm Carlsson 34: 30, Stora Tuna mfg:s ufg gm Haglund 55: 10, Eklanda o. Siene mfg gm Carlsson 7: 25, Siljansnäs ufg gm Hellström 10: —, Åsenhöga kr. ufg gm Johansson 15: —, Lids kr. ufg gm Lundblad 13: 95, K. Vedums ufg gm Andersson 8: 40, Svedala ufg gm Malmström 30: 10, Tolfta kr. ufg gm Pettersson 18: 75, Floda ufg gm Lönnborg 4: 15, Motala ufg gm Pettersson 25: 75, Malmbergets kr. ufg gm Eklöf 19: 60, Estuna ufg gm Eriksson 10: 20, Schebo kr. ufg gm Hansson 4: 20, Vänersborgs ufg gm Andersson 20: —, Asby kr. ufg gm Wistedt 12: — Borseruds kr. ufg gm Larsson 4: 80.

Ett varmt tack till alla givare!

Herren välsigne var och en, som med bön, arbete och gåvor deltager med i missionens härliga verk! Lönen skall ej utebliva.

Svenska Missionsförbundets Expedition.